

[Bertel Dahlgaard.]

aldeles afgørende Grad er Betingelsen for, at vi inden for et rimeligt Tidsrum atter kan komme bort fra de værste af Krigstidens Restriktioner. Det er Sagen. Det er klart, at de, der ikke ønsker at komme bort fra Restriktionerne, kan føle sig fristede til maaske at udskyde disse pengemæssige Transaktioner en Tid, men ud fra mine Anskuelse er det ikke forsvarligt.

Jeg skal til Slut blot sige, at jeg er enig med den højtærede Finansminister i hans Udtalelser over for det ærede Medlem Hr. Aksel Møller med Hensyn til, at der ikke i dette Øjeblik kan være Tale om paa Forhaand at opstille en Plan for Afviklingen af hele dette Restbeløb; det vilde efter min Mening økonomisk set, og ogsaa sagligt set, være ganske urigtigt. Vi er overhovedet ikke i Stand til i Dag at overse, i hvilket Tempo og i hvilket Omfang dette Restbeløb skal afvikles; det ærede Medlem Hr. Aksel Møller aner intet om Tempoet deri, og ingen af os gør det. Derfor er jeg enig med den højtærede Finansminister i, at det er noget, vi maa tage Standpunkt til, efterhaanden som vi ser Forløbet af den økonomiske Udvikling.

Saa vil jeg gerne sige med Henblik paa den Rentediskussion, det ærede Medlem Hr. Aksel Møller har rejst, at jeg tror, man skal tilstræbe og fastholde en lav og stabil Rente, og jeg forstod egentlig ikke, at der var noget i den højtærede Finansministers Udtalelser, der stod i Mod-sætning til en saadan Betragtning.

Finansministeren (Thorvald Kristensen): Med Hensyn til den Rentedebat, der er ved at opstaa, vil jeg kun sige dette, at jeg tror ikke, vi skal tilstræbe i Dag at lægge nogen Plan for, hvad Renten skal være paa længere Sigt her i Landet. Det tror jeg vi lige saa lidt kan overse, som vi kan overse, hvilken Afdragsfremskudsmaade det vil være praktisk at anvende paa længere Sigt med Hensyn til Reguleringskontoen, og hvorvidt vi overhovedet skal tilstræbe at faa alle de 7,5 Milliarder afviklet. Jeg tror, det er for tidligt at udtale sig om Rentens Udvikling paa længere Sigt, af den Grund, at Renten maa være et Udtryk for de økonomiske Forhold i Landet, og dem kender vi ikke ret langt frem i Tiden. Jeg mener, at det i og for sig vil være ønskeligt, hvis vi her i Landet har Raad til paa længere Sigt at holde en forholdsvis lav Rente, men om vi har Raad til det, vil afhænge af, hvor velstaaende vi er. Det er jo saadan, at Renten

er en vis Regulator for hele Kapitalmarkedet, for Investeringen, for Byggeriet o. s. v. En lav Rente animerer til en stor Byggevirksomhed, en stor Investeringsvirksomhed, og det er udmærket, hvis vi har de dertil fornødne Midler. Men hvis man holder Renten lavere, end de økonomiske Forhold i Landet egentlig betinger, ja, saa maa man have en kunstig Regulering, Investeringsskontrol o. s. v. Af disse Grunde tror jeg ikke man skal tænke paa at fastlægge Renteniveauet paa længere Sigt her i Landet; og skulde det ske, at der kom en mindre Opgang i nogen Tid, vilde jeg ikke anse det for nogen meget stor Ulykke. Jeg mener imidlertid, man skal stræbe at undgaa, at Renten fjerner sig ret meget fra det, den er i Øjeblikket.

Naar jeg sagde, at der maaske var en Mulighed for engang i Løbet af dette Aar at opleve en vis mindre Stigning i Renten, burde jeg maaske have tilføjet, at det formentlig ikke bliver det første, vi kommer til at opleve; det er maaske meget sandsynligt, at vi først kommer til at opleve det modsatte, idet nemlig Obligationskurserne nu i visse Tilfælde ligger lidt under de Kurser, hvortil de paagældende Papirer kan afleveres som Betaling for Eengangsskatten, og Afleveringsretten skulde derfor virke i Retning af, at de nu vil stige i den nærmeste Tid; det er der vel ogsaa en vis Mulighed for.

Jeg skal ikke forlænge Debatten. Jeg takker det ærede Medlem Hr. Aksel Møller for den Omsorg, han viser for mit Eftermæle. Jeg tror ikke, det vil bekomme dette Eftermæle vel, hvis jeg nu foreslog, at vi skulde afdrage et bestemt Beløb paa Reguleringskontoen i de første 20 Aar. Det vilde sikkert ikke være rationelt at afdrage det samme Beløb hvert Aar paa Statens Gæld; det maa afhænge af de økonomiske Konjunkturer til enhver Tid. Paa dette Punkt er jeg enig med det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. H. C. Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.

H. C. Hansen: Det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard mente med et Citat fra Betænkningen angaaende Formueopgørelsesloven at kunne konstatere en vis Uoverensstemmelse mellem min Opfattelse til forskellige Tider. Jeg tror, det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard vil give mig Ret, naar jeg siger, at denne Udtalelse i Betænkningen hentyder til tre ganske bestemte